

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edite etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	---

Nr. 125 Pres 1935.

VASILE,

din îndurarea lui Dumnezeu Episcopul dreptcredincios al eparhiei
ort. române a Caransebeșului,

*iubitului Cler și Popor credincios și Onoraților Membri ai Adunării Noastre eparhiale:
dar, îndurare și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos, iar dela
Smerenia Noastră arhierească binecuvântare:*

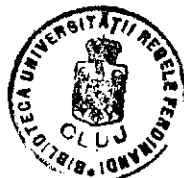
În temeiul articolului 132 din Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe române, convocăm și prin aceasta declarăm de convocată Adunarea eparhială ordinară a eparhiei noastre, pe ziua de 26 Mai 1935 ora 9 a. m., — Duminica Samarinenței — în biserica Noastră catedrală din Caransebeș, unde se va săvârși întâi sfânta Liturgie și Chemarea Duhului Sfânt, iar după aceasta va urma deschiderea adunării în localul designat pentru acest scop.

Drept aceea invităm pe toți Onorații Membri ai Adunării eparhiale, ca în susnumita zi, la ora fixă, să se afle în Caransebeș, ca așa adunarea eparhială — conform Regulamentului pentru afacerile interne — să-și poată începe lucrările.

Al Domniilor Voastre al tuturor

Caransebeș, în 12 Mai 1935

cu dragoste părintească:

† **VASILE**
Episcop.

Triumful religiei creștine.

De: Prof. C. Rudneanu.

Dintre toate religiile existente azi, Creștinismul se menține mai mult, ca oricare alta. Creștinismul s'a impus prin Mântuitorul lumii Iisus Hristos, care a spus: „Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl, decât prin Mine“ (Ioan 14, 6).

Iisus Hristos n'a făcut ca Confucius, Buda, n'a disprețuit vechile așezăminte religioase existente, nici scrierile profetilor, ci cu cuvântul Său divin, a îmblânzit sufletele oamenilor, prin viața și faptele ce le-a săvârșit. Le-a arătat noua cale a vieții, pe care trebuie să apuce cu toții, i-a apropiat de El și prin aceasta s'a făcut apropierea față de Tatăl ceresc, care L-a trimis în lume „ca să mărturisească despre lumină“.

Și întunec mare a domnit în societatea greco-romană, în Roma cesarilor, virtutea a fost înlocuită cu desfrâul, zeitățile din orient se aglomeraseră în Roma, materialismul zdruncinase vechile așezăminte greco-romane, totul părea o ruină, când — deodată — apare trimisul lui Dumnezeu Mântuitorul lumii cu noua Sa învățătură. „Vestea cea nouă“ începu să se lătească și concepția despre viață a filosofilor a început să fie schimbată în sensul unei morale creștine.

Învățătura nouă n'a fost primită la început decât de un număr restrâns de oameni — ea se lăți însă repede prin ideile nobile și prin morala sublimă pe care o propovăduia Iisus Hristos.

Iisus Hristos n'a venit în lume ca să refacă vechiul imperiu jidovesc, pentru că ne mărturisește: „Împărăția mea nu este din lumea aceasta“, a venit ca să dea „duh și viață“ celor însetați de dreptate.

Creștinismul nu poate fi înțeles fără divinitatea vieții Mântuitorului Iisus Hristos. Nașterea și învierea divină, iată esența vieții creștine, în jurul acestor două evenimente istorice se țese întreaga istorie creștină.

Religia creștină a desființat vechile zeități păgâne, îndepărtând sacrificiile sângeroase, punând în centrul existenței pe „Dumnezeu-Tatăl“, care conduce lumea, prin bunătate și dragoste. Lumea nu-i decât o poemă divină, e opera supremului Creator. Mântuitorul Iisus Hristos, îi învață pe oameni să se desbrace de haina materialismului, să fie virtuoși: „Fiți desăvârșiți precum Tatăl vostru e desăvârșit în ceruri“, în locul urei s'a instituit legea supremă

a iubirii: „Iubiți-vă unii pe alții...“ Apostolul Pavel ne spune cum e dragostea creștină: „Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate, dragostea nu pizmuește, dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânia, nu se gândește la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, acoperă totul, crede totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată. Proorociile se vor sfârși, limbile vor înceta, cunoștința va avea sfârșit“ (Pavel I. Corinteni 13, 4—9).

S'a schimbat de asemenea și starea grea a acelor, care erau condamnați o viață întreagă la sclăvie, în fața lui Dumnezeu erarhiile pământești au dispărut, toți sunt egali, iar libertatea a strălucit și pentru cei încătușați.

Iisus Hristos a venit ca să mântuiască umanitatea de păcat, pentru aceasta s'a rugat pe Ghetsimani: „Părintele meu, dacă este cu putință, treacă dela mine paharul acesta“. Sublimul sacrificiu, ce l-a făcut pentru omenire, e suprema realizare a unui progres imens, iar învățătura ce a probat-o cu prețul vieții Sale, ne-a arătat pe deplin, că Dumnezeu e „dragoste și providență“.

Ritmul vieții creștine a început să crească tot mai mult, societatea greco-romană a îmbrățișat noua religie a lui Iisus Hristos. Apostolii au fost cei mai de seamă propagatori ai religiei creștine. Apostolul Pavel din Tarsul Ciliciei a consolidat doctrina creștină într'un tot unitar, urmând apoi și organizarea practică.

Credința creștină a început să fie tot mai puternică, de aceea conducătorii imperiului roman au început furia prigonirilor, grele și multe la număr. S'a început noaptea grea a sângelui și a morții creștine, mii de creștini au trebuit să moară pentru că au mărturisit religia lui Iisus Hristos. În locul miilor de creștini, au răsărit alte mii, din martiriul lor s'a desprins entuziasmul mareț al religiei creștine.

Religia creștină e superioară celorlalte religii, prin întemeietorul ei, Iisus Hristos, care a fost om și Dumnezeu. Sacrificiul ce l-a făcut pentru omenire e sublim, morala ce se desprinde din învățătura Lui e cea mai puternică, în sensul spiritualismului și idealismului filosofic.

Din istoria bisericii creștine, cunoaștem desvoltarea treptată a vieții creștine, idealul creștin și triumful vieții creștinești asupra păgânismului.

„Și cuvântul trup s'a făcut“, idealul creștin a triumfat!

Acest ideal creștin e și o cerință impetuoasă a vremii noastre, din nou creștinismul luptă cu toate curentele distrugătoare ale ateismului, materialismului — își face drum în lume, tot mai mult „pacea și iubirea lui Hristos“.

Numai pacea și iubirea ne pot da liniștea sufletească. Triumful ideilor creștine ne fac să-l primim pe Iisus Hristos, pentru că să nu fim judecați, căci „oricine crede în El, nu este judecat; dar cine nu crede a și fost judecat, pentru că n'a crezut în numele singurului Fiul al lui Dumnezeu“ (Ioan 2, 18).

Săptămâna.

Preot: Traian Constantin.

Numai mari praznice național-bisericești au determinat ziarele și revistele politice să închine modeste locuri în paginile lor **Bisericii**. Iată că de sf. Inviere „*Parlamentul Românesc*“ revista lumii politice — al cărui director este distinsul publicist N. Russu-Ardeleanu, apare în număr special închinat Bisericii.

În 58 pagini tipărite după cea mai pretențioasă cerință tipografică, sunt presărate articolele Înălților noștri chiriari și demnitari bisericești.

Cetind articol de articol, nu trebuie să fi preot, ci numai român să-ți dai seama de neprețuită contribuție a Bisericii, pe întreaga linie de dezvoltare a Statului nostru național. Fără să vrei exclami: asta-i Stat ortodox național!

Intr'un concis și lapidar articol — în fruntea revistei Sanctitatea Sa Patriarhul sintetizează alcătuirea etnică și sufletească a poporului român.

„Sunt neamuri cari au primit o religie nouă pe calea armelor și a cuceririlor militare, altele au fost creștinate de misionarii cari și-au apus viața propovăduind pe Hristos unor oameni cu totul de alte credințe. Și într'un caz și'n altul, poporul respectiv, cu conștiința lui națională limpede și cu o religie precis încadrată în rituri, a trecut dela o stare sufletească la altă stare sufletească, putându-se urmări cu precizie fazele nouă și momentele de contrarietate.

Poporul nostru se naște însă român și creștin. Și creștin în sensul hotărârilor celor șapte sinoade ecumenice cari au avut loc în preajma și epoca frământării lui, cece însemnează: **creștin ortodox**“.

Iată cel mai fericit rezumat al istoriei formării neamului nostru românesc ortodox. Dar confirmarea formulei național creștine a Statului nostru, în vremurile actuale de adâncă îngrijorare, vine tocmai din partea Domnului Ministru al Cultelor și artelor, prof. Al. Lăpădat în pagina următoare a revistei.

„Statul românesc, în tot trecutul său, până la organizarea lui modernă, a avut o tradiție bine precizată, de care nu se va putea despărți niciodată; — ca toate statele din sud-estul Europei, cu caracter ortodox, acest Stat românesc a fost Stat național. Faptul nu se poate tăgădui și nu se poate cere dela conducătorii Statului român să facă abstracțiune de acest lucru, care domină întreg trecutul neamului nostru. Am fost un Stat **național ortodox**, prin faptul că ortodoxia noastră s'a identificat cu ființa etnică a neamului...“

* * *

Răsfoind ajungi la pag. 22 și vezi articolul „Educația clerului“ scris de către Prea Sfințitul Episcop Vasile al Eparhiei noastre. În acest articol se concretizează frământările accentuate din săptămânile trecute a profesorilor dela academiile teologice.

La tot cazul îngrijorarea chiriariștilor noștri asupra problemei educației clerului și a altor probleme ce frământă clerul Bisericii noastre naționale și manifestările săptămânii ne face să credem că trăim săptămâna prea mării jertfei Bisericii adusă la altarul ființei etnice a Neamului nostru și îndrăznim a crede că unitatea de vederi și aprecieri a conducătorilor Bisericii și Statului asupra sinonimului Național-ortodox ne-a adus la punctul de a fi fericit rezolvate toate doleanțele acelei Biserici care impune în momente de reculegere și meritare *recunoașterea* că: „Biserica ortodoxă și neamul românesc trebuie să tindă a rămânea în *o*ci una, dacă vor să înfrunte și să înlăture primejdia unei despărțiri fatale pentru marea familie a neamului românesc“.

„Săptămâna cărții“.

Avem iarăși o săptămână a cărții, încercăm aceeași mare bucurie pe care am simțit-o până acum, doi ani de-a rândul pentru cea mai aleasă dintre toate mărfurile din lume: cartea! Ziarele au anunțat-o din vreme; bieții școlari — poate ca și mine — își numără de mult economiile pentru „săptămâna cărții“ când, nu știm din a cui grație, cărțile se vind cu un rabat de 20 la sută.

De câteva săptămâni urmăresc mereu noile volume eșite din alduitele tiparnițe, în timpul din urmă fără voe zelul mi s'a întezit și totuși nu sunt mulțumit nici cantitativ nici calitativ cu volumele apărute, deși când scriu acestea suntem numai cu patru zile înainte de săptămâna cărții, care și anul acesta ține dela 12 până la 19 Mai. (Să nu fie același neghiob truc

ca la „marile expoziții din București“ pentru cari instrucțiile primite de C. F. R. nu sunt identice cu cele din prospecte!)

Fiindcă, nădăduim, de săptămâna cărții distincții noștri scriitori ne vor pune la îndemână, în condiții mai avantajoase, spuma creațiilor lor, odrăslite în cea mai autentică libertate, aceea a spiritului, — iată pun și eu aici, ca un cetățean care iubește cartea, dacă și nu anume sugestia, unele deziderate.

La noi se scrie mult, chiar foarte mult. Deci nu trebuie să avem grijă aceasta, a scrișului. Mai de graaă ni se impune o îngrijorare pentru editarea mulțimii scrisului, care în aceeași măsură în care se produce cantitativ, e în stare să mulțumească destul de pretențioasele gusturi ale societății noastre culte. Nu ne mulțumește însă nici decum tehnica pe care o dau cărților, ca pe o zestre a lor, editorii.

Eu am văzut și văd aspectul cărților străine, cu deosebire cele germane. Nu e vorbă, sunt mai scumpe, dar incomparabil mai atrăgătoare decât cărțile noastre, chiar când nu sunt legate. Aproape toate cărțile germane dau câteva lămuriri, dacă nu asupra cărții, asupra autorului ei. Lumea își face repede o părere. Noi avem scriitori consacrați și am auzit pe străini întrebând cine sunt aceia. Nu avem o antologie a scriitorilor contemporani. (Pe Ionel Teodoreanu l-am gustat dela întâiele lui scrieri până la Crăciunul dela Silivestri și am fost uimit auzind că este avocat în Iași.) Datoria aceasta poate că revine editorilor; oricum ceva trebuie făcut ca să cunoaștem elita gânditorilor și a scriitorilor noștri măcar noi Românii dacă străinilor nu vrem să ne mai prezintăm.

Altceva, în legătură tocmai cu străinii și cu lucrările de valoare din literaturile străine. Avem bucuria să vedem lucrările bune din literatura altor neamuri tot mai atent cercetate, iar unele se traduc și în limba noastră. Deunăzi am văzut în librăria noastră un volum în ungurește al lui Ivan Bunin, laureatul premiului Nobel pentru literatură pe anul 1933. În românește încă nu l-am văzut tradus. De ce nu se traduc și în românește asemenea opere cu caracter universal, ca să nu mai fim siliți a ne chinui mințile cu scrisul unguresc?

În altă ordine de idei mă gândesc la contribuția Bisericii în legătură cu săptămâna cărții. E adevărat, avem mândria aceea, că scriitorul Gala Galaction, laureatul celui mai mare premiu național este preot, dar nu la asta ne gândim. Ci: Biserica noastră, ce fel de cărți oferă ea de săptămâna cărții? Apar, e drept, volume și volume interesante între zidurile, din cari

răsărea odinioară toată cultura din trecut a neamului. Ce facem însă noi, conducerea bisericească, preoții cari au atâta răspundere câte suflete credincioase? Ce merinde atrăgătoare și potrivită le oferim noi la acest praznic? Era desigur bine ca din acest prilej să căutăm unele cărți bune și ieftine pentru popor: o mică biblie, noul testament sau altceva de acest gen.

E un lucru greu, dar trebuie să ne gândim asupra lui. Și pentru început poate e suficient atâta!

Vizitațiune canonică în graniță.

Deodată cu primăvara, Prea Sfinția Sa, părintele episcop Vasile, a reluat firul vizitațiunilor canonice, continuând astfel programul: a cunoaște și a cerceta acasă, fiecare parohie din eparhia Sa.

Acest program de activitate apostolică, s'a început Duminecă în 5 Mai a. c., când P. S. Sa, a descins în frunțașă comună Mehadica, din Craina, care cu acest prilej, a fost cercetată pentru a treiaoră de vlădic'al său. Prima a fost în anul 1796, când a fost târnosirea sfintei biserici, apoi în 1912. Chiar și vestea unei eventuale vizitațiuni canonice a stârnit dectriizarea celor 2335 credincioși, cari nerăbdători așteptau ziua marelui praznic. Turma pentru arhipăstorul său a produs tot cecece era mai scump în sufletul ei: florile, iarba verde și stâlpii, erau numai cadrul vizibil al sentimentelor creștinești, cari au îmbrăcat comuna în haina de sărbătoare la sosirea Celui ce a venit între ei, în numele Domnului.

Străzile, curțile, casele frumos amenajate, vărute cu albul nevinovat, încă cu zile mai înainte au împrumutat satului o înfățișare sărbătorească, vroind astfel grănicerimea a se prezenta în nota antemergătorilor. În ziua mare, la distanță însemnată, un banderiu falnic face escorta înaltului vizitator și suitei Sale, compusă din Dl secretar eparhial, Dimitrie Sgăvêrdia senator și președinte al Comunității de avere și Teodor Roșca diaconul catedralei. Entusiasmul era la culme, când treascul vestește apropierea. Dragostea se cetea pe fețe. În sunetul clopotelor, în armonia corurilor, întră Arhierul în comună, unde sub podoaba unei porți triumfale este întâmpinat de primpretorul plasei Dl Petru Stoichescu, subrevizor Usonescu, dir. școl. în pensie Cristescu, primarul comunei, care în cuvinte alese, bineventează pe P. S. Sa, apoi notarul comunei, reprezentanța comunelor veci-

nate cu notar Pepa, director de bancă Miulescu, de corpul didactic local, consiliul comunal, comitetul școlar, fruntașii comunei, comercianți, meseriași, țărani, tinerimea școlară, cele 2 coruri, organele silvice ale Com. de avere, întreaga comună, tinerii aparținători subcentrului Cornea de instrucție premilitară sub comanda șefului lor, Sublocot. rez. inv. Ilie Draghiciu, cari se pun la dispoziția Preasfințitului, apoi doi fii ai comunei Lt.-Col. Iosif Draghiciu dela cercul de recrutare Lugoj și Ing. insp. gen. silv. Petru Fotoc, din serviciul Com. de avere.

Pentru câțva timp poposind P. S. Sa la casa părintească a dlui ing. Petru Fotoc, deputat sinodal, vechiu cunoscut al P. S. Sale, unde se ține o mică recepție și se fac prezentările, sosește litia impunătoare pentru a conduce pe P. S. Sa la sfânta biserică, unde a fost întâmpinat de preoții locali Ilie Imbrescu și Mihail Ienea cu consiliul parohial, cari au prezentat raportul despre starea mulțumitoare a comunei, cu o populație harnică, cu râvnă pentru carte, bun gospodari, cercetători de biserică, gata de orice jertfă pentru biserică și școală, disciplinați, care însușire s'a evidențiat în întreg decursul festivităților.

Intr'o atmosferă de grandoare, se începe sf. liturgie, pontificată în frumoasa biserică, care era neîncăpătoare pentru mulțimea adunată de către P. S. Sa în sobor cu conlurgisitorii: P. On. Domnii Iosif Câmpian protopopol tractual, cucernicii preoți profesor caihet Teodor Șandru din Caransebeș, de origine din Mehadica, Ioan Grozăvescu din Cornereva, Toma Suru din Verendin, Ilie Imbrescu, fiul preot misionar în Balciș, care pentru acest praznic nu s'a sfiit dela lungul drum, apoi Ilie Imbrescu tatăl și Mihail Ienea, preoții locali cu diaconul Teodor Roșca. La priceasnă P. S. Sa, a ținut o predică plină de învățături și sfaturi practice, pentru viața potrivită creștinului, însuflețit de marele praznic al Învierii Domnului Iisus.

A urmat apoi sfințirea troiței de beton armat de 4.0 m. înălțime, donată comunei de către Societatea Cultul eroilor prin intervenția preotului militar Coriolan Buracu, confesorul Bat. 2 grăniceresc de gardă și a ing. Petru Fotoc, așezată pe un soclu impunător, ridicat din jertfa donatorilor, a comunei bisericesti și politice, lucrare executată cu precizie și gust, după planul arhitectului Finz și prin maestrul anteprenor Caraiman din Topleți. S'a așezat în postament tabla de marmoră albă, cu numele dăltuit în ea, a celor 86 fii ai comunei, căzuți pe câmpul de luptă. Rostul de eternizare al acestui monument, l-a talmăcit în cuvinte adânc

simțite P. S. Sa Dl Episcop. Dl ing. Petru Fotoc, sufletul și inițiatorul acestor mărețe sărbări, al cărui cuvânt de bun îndemn a găsit resunet în sufletul iubiților săi consăteni, ca delegat al Comitetului central al soc. Cultul eroilor învoacă în vorbirea sa, meritele marilor străbuni ai comunei, cari totdeauna au dat dovadă de distinse sentimente creștinești, naționalism, de datorie și din ale căror fapte și din sângele vărsat al celor prăznuiți astăzi, s'a ridicat monumentul pentru immortalizarea faptelor mari. Impărtășește regretul părintelui Buracu, care fiind reținut la depunerea jurământului recruților, orișicât ar fi dorit, n'a putut participa și prin scrisoarea adresată mehadicânilor dă expresie părerilor sale de rău. Vorbitorul face balanța trecutului acestei comunei, cari a dat o mulțime de intelectuali citând în prima linie pe decedatul general de divizie Mihail Șandru și alții. Rogă comuna bisericască a lua în primire acest simbol al datoriei și să-l grijească cu atâta scumpenie, cu câtă iubire de cauză a fost donat.

Un orfan de războiu varsă lacrimi pe mormântul simbolic al taților lor.

Părintele Imbrescu cu făgăduință ia în primire monumentul, pentru a-l păstra și a-l preda neștirbit urmașilor.

S'au petrecut scene sfâșietoare. Când părintele diacon Teodor Roșca, rostește rugăciunea pentru cei căzuți și le cetește numele, multe mame încărunțite, tați gârboviți, neveste, frați, copii, neamuri cu suflete cernite îngenunchiază, izbucnesc în plânsete amare, iar soarele de primăvară resfrângându-și lumina în miile stropilor de lacrimi, încununa cu aureolă de martir, amintirea celor ce zac acum în țări străine.

Famiiliile îndurerate au pus pomana tradițională în curtea bisericii, care jertfă a fost binecuvântată de P. S. Sa.

După terminarea celor sfinte, Arhipăstorul cu suita Sa, preoțimea și întreaga comună, parcurg pe jos drumul până la oficiul parohial la locuința părintelui Imbrescu, că norodul cu cântece religioase își îmbrăca bucuria, cu care-L însoțea pe calea triumfului.

Răspunsurile liturgice le-au dat corul mixt condus de învățătorul Goța și cel bărbătesc, condus de stud. teol. Rațec.

La reușita serbărilor a contribuit întreg satul, sub conducerea dir. școl. pens. Mihail Cristescu președintele local al Soc. Cultul eroilor.

P. S. Sa mai cercetează pe părintele Mihail Ienea și subrevizor școlar G. Usonescu, rostește cuvinte de rugăciune la catafalcul răposatului fruntaș între fruntași, țăranul Simeon Draghiciu,

răposat cu o zi mai înainte, tatăl Locot.-Col. Iosif Draghiciu.

După masa comună din Mehadica, la care au participat peste 100 persoane, P. S. Sa își continuă drumul spre Luncavița, unde este întâmpinat de tinerul preot Petru Moisescu și de mulțimea credincioșilor cu aceeași dragoste. Aici P. S. Sa săvârșește vecernia, urmează predica P. S. Sale despre iubirea față de aproapele și despre păcatul uciderii.

Revidându-se oficiul parohial, P. S. Sa, însoțit de Dl secretar eparhial Dimitrie Sgăvêrdia, a plecat la Băile-Erculane, unde a controlat lucrările de adaptare, ce se efectuează la Vila Doboșan.

A fost o zi frumoasă, înălțătoare, cu amintiri cari nu se uită nici odată și cari în măsură potențată întăresc credința și bătătoresc calea spre Domnul.

Rap.

Sfințirea bisericii militare din Timișoara.

Deodată cu serbătorea creștinească a înțrării triumfale a Mântuitorului în Ierusalim și favorizați de un soare strălucitor de primăvară, s'a sfințit biserica militară din această garnizoană și s'a predat destinațiunei ei.

Actul sfințirii s'a făcut de PP. SS. Lor episcopii Ioan al armatei și Grigorie al Aradului, asistați de un sobor de preoți și anume: proto-presbiterii Păcățian din Arad, Dr Țucra din Timișoara, Serafin protopresb. militar, pr. maior Stroca, pr. căpitan Maniu, apoi preoții Crășmariu și Șora, în fine diaconul Bocșianu.

Garnizoana în frunte cu d-nii generali Oprescu și Apostolescu, apoi trupele dela toate unitățile din garnizoană erau postate în fața bisericii; un public distins în frunte cu autoritățile civile, d-l prefect și d-l primar al orașului, în fine reprezentanți ai bisericilor rom.-catolică și evanghelică în ținută de sărbătoare așteptau sosirea PP. SS. Lor.

Serviciul divin s'a început cu încunjurarea bisericii și ungerea cu sf. Mir a pereților de dinafară, după care s'a intrat în biserică, s'a uns cu sf. Mir și s'au stropit pereții și altarul, în fine către orele 11 s'a început sf. Liturgie, la finele căreia P. S. episcop al armatei a rostit o frumoasă predică despre folosul și misiunea bisericii în mijlocul poporului credincios. Predica a fost ascultată cu evlavie de distinsa asistență. Răspunzoriile s'au cântat de corul bis. dela biserică

din fabrică, condus de d-l Gh. Ioanovici director școlar.

Păr. Stroca, confesorul garnizoanei și parohul bisericii ne-a cetit din analele garnizoanei istoricul clădirii care datează de pe la a. 1730 servind la început ca deposit de pulbere pentru armata Austro-Ungară din aceste părți ale fostei monarhii. Cu considerabile spese și cu multă muncă stăruitoare s'a transformat și adaptat întregul edificiu ca să corespundă școlului. Confesorul amintește cu laudă ajutorul prețuit al d-lor generali Motuș și Oprescu, apoi sume considerabile dela ministerul armatei, prefectura și orașul, în fine contribuiri benevole din partea inimilor caritabile. Lucrarea de transformare a durat 5 ani.

Deosebit zel și muncă stăruitoare a depus confesorul garnizoanei S. Sa păr. Stroca, care poate fi fericit că și-a văzut dorul împlinit de a avea o frumoasă și spațioasă biserică. Drept răsplătă a vredniciei sale, Prea Sfințitul episcop al armatei l-a distins cu hiotesirea la gradul de protoereu, în fața șefilor săi militari și a bucuriei generale a numerosului public asistent. Revelăm frumoasa pictură a iconostasului de pictorul Gh. Baba și a epitafului de către renumitul pictor d-l Lucian Ursulescu. După terminarea serviciului divin Preasfințitul episcop, d-nii generali și publicul au ieșit în fața bisericii unde erau postate trupele din garnizoană în fața cărora d-l general Oprescu, comandantul Diviziei I-a inf. și al garnizoanei, cu voce sonoră a rostit o splendidă cuvântare în care arată rolul însemnat al credinței strămoșești, din care derivă cele mai înalte virtuți cetățenești: iubirea de țară și rege. Cuvântarea d-lui general a electrizat inimile ascultătorilor. La finele cuvântării, un întreit ura la adresa M. Sale Regelui și a dinastiei române a răsunit din piepturile publicului și a ostașilor. Muzica militară a întonat imnul regal. După aceasta a urmat defilarea trupelor în fața Preasfințitilor Lor și a d-lui general comandant. A fost o defilare ca de 10 Mai. Țara poate fi mândră și încrezătoare în viitorul ei având o armată atât de disciplinată și serios pregătită pentru menirea ei de către un corp ofițeresc de o înaltă valoare. Laudă și recunoștință lor!

Era deja ora 2 d. a. când mărețul act a luat sfârșit, după care publicul s'a îndepărtat către casă, dar cu sufletul înălțat și cu convingerea că astăzi s'a pus încă o piatră la temelie educației religioase-morale a unei părți însemnate din glorioasa armată română. Să trăiască!

Coresp.

ȘTIRI

În Dumineca Tomii după sfânta liturgie în biserica noastră catedrală s'a săvârșit o mică rugăciune de mulțumită către Dumnezeu. Parohul *Petru Bancea* în câteva cuvinte a motivat rostul rugăciunii ridicate către Cel preainalt din prilejul împlinirii unui an dela înscunarea actualului nostru Prea sfințit episcop.

Zece Mai în orașul nostru s'a serbat anul acesta cu un neobicinuit fast. Dimineața fiecare școală și-a ținut serbarea proprie, s'au făcut apoi la orele 10 rugăciuni în bisericile minoritare și în sinagogă, iar la orele 11 la biserica noastră catedrală. Aici a pontificat preotul militar *Coriolan Buracu* asistat de patru preoți și un diacon. Predica festivă a rostit-o preotul *Romulus Pop*. După masă s'au ținut serbările publice în curtea liceului „Traian Doda” iar sara s'a făcut retragere cu torțe.

Pentru muzeul eparhial preotul *Cornel Șdicu* din *Seleuş* (Iugoslavia) a donat o oală mică de pământ și o seamă de mărgelile colorate găsite cu ocazia unei săpături în hotarul acelei comune. Mărgelile sunt identice cu cele descoperite recent la *Sarmizegetusa*, indicând că și în *Torontal* a fost odată țară romană. Mulțumirile noastre!

Mare solemnitate la mănăstirea Cornuțel. În Dumineca Floriilor a avut loc punerea și sfințirea crucii dela această mănăstire. Sfințirea s'a făcut după sfânta liturgie, când s'a ocolit biserica de copiii de școală frumos rânduți, cu flori în mâinile lor, cu sfânta cruce și cu praporii bisericii purtați de credincioși. Serviciul sfințirii s'a făcut în limba română și cea rusă, pentru ambele feluri de popor; s'a stropit cu apă sfințită, apoi a fost trasă sus în turn. (A lucrat-o *Ioan Krasl* și în turn a așezat-o *Ion Soloma*). Pentru bucuria copiilor apoi de sus au fost aruncate bomboane. Litiia s'a înapoiat iarăși la bisericuță, unde s'a spus predica despre intrarea Mântuitorului în *Ierusalim*.

Mult ne rugăm bunului Dumnezeu să ne ajute ca să terminăm această mănăstire, apoi Prea Sfințitul episcop, stăpânul nostru să ne dea sfântul antimis, de care avem mare lipsă. *Ananie Rosocha ieromonah, adm. paroh.*

S'a ridicat o cruce. Săptămâna aceasta s'a ridicat în cimitirul ortodox din *Caransebeș* o cruce-monument celui care a fost asesorul consistorial *Ștefan Jianu*. Crucea de piatră s'a zidit de către acelaș grup de admiratori ai marelui dispărut cari au inițiat nu de mult o broșură în cinstea memoriei lui.

† **Pavel Stoian.** Distinsul preot din *Marcovăț* moare în vârsta frumoasă de 91 ani de viață și 67 de preoție cinstită. Servirea altarului timp de aproape treisferturi de veac constituie desigur o binecuvântare a lui Dumnezeu, de care numai puțini se învrednicesc. Odihnească în pace!

† **Virgil Lugojan** preot în *Botinești* a răposat în Domnul. Adormitul a slujit altarul bisericii din *Botinești* timp de 49 de ani neîntrerupți.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Note Oficiale.

Nr. 3005 E. ex 1935.

Deși s'au luat în repetite rânduri dispozițiuni, prin cari s'a interzis pentru totdeauna folosirea în sfintele noastre biserici a lumânărilor din materii de proveniență streină, tot mai obvin cazuri că în socoțile comunelor noastre bisericești se află diferite spese, pe lumânări, ornate și recvizite necesare oficiului parohial, comandete dela diferiți comercianți streini. Atragem atențiunea Onor. noastre Preoțimi, că pe viitor nu se vor mai aproba sub nici un pretext astfel de spese, ci se vor pune în sarcina preotului conducător al Oficiului parohial care n'a purtat grijă ca ordinele noastre să se execute întocmai.

Totodată s'a fost dispus, ca organele parohiale și epitropești să poarte grijă, ca sfintele biserici să fie prevăzute întotdeauna cu lumânări de ceară, comandate dela fabrica noastră eparhială, necesare la serviciile dumnezeiești pedeparte, iar pe de altă parte ca credincioșii cari au lipsă de lumânări, la actele lor religioase: cununii, boteze, praznice, înmormântări, parastase, etc. să le poată afla la sfintele biserici respective la epitropiile parohiale și nu dela comercianții streini fie chiar de ceră, cari însă nu pot garanta curățenia materiei.

Comunele noastre bisericești nu sunt îndreptățite a-și fabrica singure lumânări de ceară, pot însă dacă dispun de ceară, să primească în schimbul ei, lumânări dela fabrica noastră eparhială singura îndreptățită a le fabrica.

Cât privește comenzile de ornate, odoare bisericești și diferite recvizite pentru Oficiul parohial avem cu toți datoria, cari suntem în serviciul acestei eparhii, să sprijinim instituțiile noastre eparhiale și abia în al doilea rând pe celelalte.

Onor. Preoțime parohială rămâne răspunzătoare pentru observarea acestor dispozițiuni, iar față de contravenienți se vor aplica cele mai severe sancțiuni.

Caransebeș din ședința consiliului eparhial ținută în 24 Aprilie 1935.

Episcopul diecezan:

† **Vasile**

* * *

Nr. 2672 Sc. 1935.

D-1 Locotenent Gănescu Gheorghe din infanterie, domiciliat în Ploești str. Cantacuzino Nr. 91 a întocmit o lucrare intitulată „Broșura de propagandă pentru apărarea populației civile contra gazelor otrăvitoare“.

Din venitul acestei lucrări de mare utilitate în caz de războiu, autorul cedează jumătate în favorul căminului și bisericii românești din Ierusalim.

Costul e de 25 lei exemplarul și se poate obține direct dela autor.

Având în vedere atât lucrarea în sine cât și mărinimozitatea autorului ei, o recomandăm stăruitor atenției On. Preoțimi și a tuturor credincioșilor cărtușari.

Caransebeș în 25 Aprilie 1935.

Episcopul diecezan:

† Vasile

„Banca Granitei“ Societate anonimă, Caransebeș.

Contul Bilanț la 31 Decembrie 1934.

Activa: Cassa în numerar Lei 1,169.072. Disponibil la B. N. R. Lei 2.900. Disponibil la bănci Lei 18.388. Portofoliu de titluri românești Lei 110.000. Portofoliu de scont plătit în țară: Cambii de bancă Lei 323.000. Cambii hipotecare Lei 303.620. Portofoliu de scont reescontat Lei 2,809.400. Debitorii din țară Lei 318.560. Debitorii beneficiind de legea dat. agr. și urbane (cota rămasă) Lei 6,933.796. Pierderi rezultând din aplicarea legii dat. agricole Lei 9,055.704. Imobile Lei 1,300.000. Mobilier Lei 1. Conturi diverse Lei 112.102. Total Lei 22,456.543.

Passiva: Capital social Lei 3,000.000. Fond de rezervă Lei 800.000. Fond pentru creanțe dubioase Lei 720.000. Depuneri spre fructificare, pe livrete (nereduse) Lei 14,415.431. Depuneri spre fructificare, în contocurent (nereduși) Lei 236.632. Creditori în țară (nereduși) Lei 240.439. Aranjamente de reescont la B. N. R. Lei 1,339.600. Aranjamente de reescont la alte bănci Lei 1,409.800. Creditorii diverși Lei 234.731. Total Lei 22,456.543.

Contul Profit și Pierdere

Debit: Cheltueli de administrație: Salare Lei 309.300. Spese Lei 18.405. Impozite Lei 21.632. Dobânzi plătite la reescont Lei 10.405. La bănci Lei 5.800. Total Lei 365.542.

Credit: Dobânzi dela portofoliu de scont și debitori: Dela cambii de bancă Lei 81.808. dela cambii hipotecare Lei 238.319. Dela contocurent Lei 10.240. Venituri dela portofoliu de titluri și imobile: Dela efecte Lei 5.960. Dela imobile Lei 29.215. Total Lei 365.542.

Caransebeș la 31 Decembrie 1934.

Consiliul de administrație.

Corporațiunea meseriașilor ca autoritate industrială, Caransebeș.

Nr. 112/1935.

Concurs.

În baza hotărârii Comitetului Corporației Meseriașilor din Caransebeș Nr. 112/1935 din 5 Maiu 1935 se deschide concurs pentru ocuparea postului de secretar la Corporația Meseriașilor din Caransebeș.

Termenul pentru înaintarea petițiilor expiră la 10 Iunie 1935.

Secretarul primește o leafă de 1500 Lei lunar fără alte beneficii.

Caransebeș la 5 Maiu 1935.

Președinte
S. Mageriu

Secretar
Ioan Draghici

Publicațiune de licitație.

În baza aprobării Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 2681 din 24 Aprilie 1935 se publică din nou licitațiune minuendă pentru renovarea, acoperirea cu tinichea cu prețul de Lei 101.210 și pictarea în suma de Lei 55.000 a bisericii ort. rom. din comuna Toager.

Licitațiunea se va ține **Duminecă în 2 Iunie la orele 11 a. m.** în sfânta biserică, la care pot participa întreprinzătorii autorizați.

Comuna bisericască nu acordă spese de transport sau diurne participanților la licitație chiar de nu s'ar putea ține licitația, îi obligă însă a depune în numerar înainte de începerea licitațiunei un vadiu de 10% în numerar sau în hârtii de valoare acceptabile din suma estimată.

Comuna bisericască fără considerare la rezultatul licitațiunii va încredința lucrările întreprinzătorilor în cari va avea mai multă încredere, pe cari îi va obliga să restituie bisericii cheltuiala de Lei 500 avută cu facerea devizului estimativ.

Toager din sedința consiliului parohial ținută în 2 Mai 1935.

Aureliu Maghețiu

1—3

G. Gulea

Preș. cons. par.

Notar.

La Librăria Diecezană

se află de vânzare

obiecte bisericesti

dela cele mai renumite fabrici.

